Chvilkaři a kavárny: Dostanou facku od demokracie?

- CZ24 News | 13. listopadu 2019

PATRICK JOSEPH BUCHANAN Chvilkaři a kavárny: Dostanou facku od demokracie? Spiknutí bažin a médií. Rusové důvěryhodnější než kdokoli z Deep State. Čtyři procenta pro Trumpa ukázkou zvrácenosti metropolí. Tak se ukažte, rebelové

Koncem října prezident Trump ohlásil, že nejhoršího teroristu na světě, samozvaného náčelníka kalífátu Islámský stát, který kromě jiných zločinů také znásilnil Američanku, konečně dostihla spravedlnost.

Aby se vyhnul zajetí a převozu helikoptérou amerických speciálních jednotek, odpálil na svém těle Abú Bakr al-Bagdádí vestu s výbušninami v tunelu svého úkrytu v severozápadní části Sýrie. Dlouhé pátrání po násilnickém fanatikovi tak skončilo. Nedošlo k žádným ztrátám na straně Američanů.

Téhož večera si Trump zašel na páté utkání Světové série baseballu mezi týmy Washington Nationals a Houston Astros. Když se jeho tvář objevila na velké obrazovce, začali diváci bučet a provolávat „Obviňte Trumpa“ a „Za katr s ním!“

Nedůvěra

Že Trumpa na baseballovém zápase v hlavním městě nadšeně nevítají, asi překvapí málokoho, obecenstvo se totiž rekrutuje z úplně jiných vrstev než Trumpovi pracující voliči. Navíc se hrálo ve městě, které v roce 2016 odevzdalo Trumpovi pouhá 4 % svých hlasů!

Ovzduší vzájemné nedůvěry ve Washingtonu bylo patrné později, když Trump řekl novinářům, že o plánované protiteroristické razii předsedkyni sněmovny Nancy Pelosiovou neinformoval, protože se obával úniku informací.

„Chtěl jsem mít jistotu, že to zůstane tajemstvím. Nechci vidět žádné ztráty… Měli jsme v plánu oznámit jim to v noci, ale nakonec jsme se rozhodli jinak, protože ve Washingtonu se provalí úplně všechno, nikdy jsem nic takového neviděl… Únik mohl znamenat pro vojáky smrt,“ prohlásil americký prezident.

Rusové však o naší akci věděli, protože ovládají vzdušný prostor nad cíleným úkrytem. Trump Rusům za jejich spolupráci poděkoval.

O ničem nevěděl ani předseda sněmovního zpravodajského výboru Adam Schiff, jeden z „gangu osmi“, k němuž se takřka bez výjimky předem informace o důležitých vojenských operacích dostanou. Schiff vede tajná slyšení ve snaze získat podporu Trumpovy obžaloby a jeho odstranění z funkce pro „velezradu a přečiny“.

Bylo by nepřesné tvrdit, že hlavní město je ohledně Trumpovy osoby rozdělené. Ve skutečnosti je téměř jednoznačně sjednoceno za tím, co miliony obyčejných Američanů považují za spiknutí Deep state a médií s cílem zvrátit výsledek prezidentských voleb a uskutečnit převrat proti prezidentovi, kterého toto město tak nenávidí, ale také se bojí, že ho v roce 2020 nedokáže porazit.

Protesty po světě

Nedávno jsem se pozastavil nad pozoruhodným počtem hlavních měst světa, jež zachvátily protesty značně přesahující rámec běžného srocování lidí – nepokoje, rebelie a dokonce revoluce. Po „žlutých vestách“, které letos opakovaně obrátily naruby víkendový život v Paříži a demonstracích v Hongkongu, se tato vlna rozšířila také do Bejrútu, Barcelony a Santiaga de Chile.

V Iráku zemřely přes dvě stovky lidí a tisíce byly zraněny při říjnových protestech proti vládě. V Alžírsku se i půl roku poté, co byl prezident Abdelazíz Buteflika nucen odstoupit, střetávají demonstranti s armádou.

Co spojuje tyto málo civilizované a často násilné nepokoje?

Přesvědčení, že věc demonstrujících je natolik zásadní, vznešená a potřebná, že v jejím zájmu lze přijmout i upozadění demokratických pravidel, práva a pořádku.

Sobotní vydání *Washington Post* rozebírá mentalitu, jež se šíří mezi militanty ve Washingtonu, kteří si berou za příklad aktivisty Rebelie proti vyhynutí. Ti vytáhli na jednu z rušných křižovatek člun a několik hodin tam blokovali dopravu, aby tak upozornili na rostoucí hladiny oceánů.

Poučení z historie

„Zablokování dopravy je ale jen pouhým začátkem. Protože ve Washingtonu probíhají protesty takřka každodenně, chtějí se aktivisté odlišit od běžných demonstrantů pochodujících před Bílým domem nebo na Mall of America, a přešli proto v poslední době k agresivnějším metodám – což se podle oslovených expertů bude dále stupňovat,“ napsala Marissa Langová.

Cituje profesorku sociologie Danu Fisherovou: „Mezi lidmi na levici probíhají bouřlivé debaty, zda jsou tradiční mírumilovné protesty dostatečné… To by mohlo znamenat… více lidí blokujících dopravu… Pravděpodobně budeme svědky masovějšího zatýkání lidí v D. C.,“ říká Fisherová.

„Pokud nabydou demonstranti pocitu, že jejich námitky nikdo neposlouchá a nereflektuje… dalším přirozeným krokem je přistoupit k více konfrontačním a v některých případech i násilnějším metodám. Osobně mě překvapuje spíš to, že to trvalo tak dlouho.“

Pokud levičáci přestoupí hranice zákona v liberálních baštách jako D. C., kdo z toho bude mít prospěch?

Tento způsob myšlení v mnohém odráží hlavní myšlenku ze slavného projevu „těla do ozubeného soukolí“ Maria Savia při slavných nepokojích v kampusu Kalifornské univerzity Berkeley v roce 1964: „Když nastane chvíle, kdy je další fungování mašinérie natolik ohavné, že se vám z něj obrací žaludek… musíte vrhnout svá těla do ozubených soukolí, na jejich páky a veškeré zařízení – a musíte jej zastavit!“

Po Berkeley přišla vlna občanské neposlušnosti, vypalování budov ROTC (obdoba bývalých vojenských kateder – pozn. překl.) a nepokoje ve velkých městech plné rabování, střelby a žhářství. Výsledkem bylo drtivé vítězství Richarda Nixona ve 49 státech Unie, Ronald Reagan a republikánské triumfy v pěti prezidentských volebních kláních ze šesti po roce 1968.

Tak se ukažte!